

то-то първа-та капка на тѣжъ чашъ е отровителна, тя тѣ опива и тѣ привзѣмва.

15. Отвръщай око-то си отъ такыva, и отбѣг-
вай высокомѣrie-то и бѣлнуваніе-то, съ кои-то лоше-
тія-та пълна съ радость тя прѣльства; зачто-то ако
дадешь вниманіе на прѣльстванія-та и, тогасъ добрый
ти Ангель ще плаче, и Адъ-тѣ ще ся радва.

16. Помысли за гробъ-тѣ си! Помысли за рас-
каяніе-то, кое-то никога не закъснѣва. Ношъ-та
напраздно покрыва грѣхове-ты и прѣгрѣщенія-та
ти, зачто-то видѣлина-та на день-тѣ ще дойде
пакъ. Ето проче съ добываніе-то на една минута,
купувашъ рыданіе-то или въздѣхваніе-то на
една годинка.

17. Какъ-то мѣкы-ты на раскаяніе-то и на
срамъ-тѣ сѫ болѣзненны, тѣй и весела-та душа
въ всичко слѣдъ притѣрпѣнныя подвигъ е благо-
получна и възвышена!

ГЛАВА ДВАДЕСЯТЬ И ТРЕТЬЯ.

За Добродѣтель-тѣ.

1. Нашя-та совѣсть на ни единъ прѣдмѣтъ не
отдава едно по высоко достойнство, освѣнь на добро-
дѣтель-тѣ. Тя е най высока-та цѣль да животъ-тѣ.

2. Прѣдъ нею мы ся навеждаме, гдѣ-то и да
имъ намѣримъ. Тя ни ся види за толкосъ по достоу-
важляема, колко-то по малко быва приспособлена
чрѣзъ вѣнкожны случаи. Гдѣ-то ся тя най много
подвизава и жертвува, тамъ и мы почитаме прѣ-
въходно.